

чески пещери, въ които е живѣлъ пещерниятъ човѣкъ — нашия прадѣдо. Въ тѣхъ той е намиралъ подслонъ и убѣжище срещу неблагоприятни условия и по-добре се е защищавалъ срещу нападенията на дивитѣ звѣрове. Въ пещеритѣ сж запазени разни оржия и орждия, които свидетелствуватъ днесъ, колко труденъ е билъ жтѣтъ, който е трѣбвало да измине човѣчеството, за да дойде до днешното си завидно положение.

Много отъ нашитѣ пещери стоятъ въ връзка съ редъ религиозни обреди, вѣрвания или пѣкъ сж свързани съ името на нѣкой светия. Така напримѣръ, се вѣрва, че въ пещерата Живата вода, недалечъ отъ с. Кладница—Софийско, е живѣла света Богородица съ Младенеца. Въ нея протича бистра вода, а такава сълзѣ и отъ всички чудно изваяни сталактитни форми. Мнозина вѣрватъ, че като се измиятъ съ тази вода и оставятъ дрехитѣ си въ пещерата, ще оздравѣятъ.

Една подобна легенда се шири и за пещерата Светата вода при с. Гинци — Софийско. Споредъ нея, всѣки петѣкъ сутринята болнитѣ отъ главоболие, кожни болести и т. н. идватъ тука и предъ два кръста слагатъ цвѣтя, покланятъ се, кръстятъ се, пиятъ и се миятъ отъ тази света вода, като дълбоко вѣрватъ въ нейната цѣлебна сила и чрезъ това, може би, оздравяватъ!..

Когато заговаряме за пещеритѣ, винаги си представяме, че въ тѣхъ царѣ непрогледенъ мракъ, влага и тишина. Обаче отъ направенитѣ изследвания се доказва, че и пещаритѣ си иматъ своитѣ обитатели, които населяватъ и оживяватъ подземния свѣтъ, макаръ и лишени отъ свѣтлина. Въ пещернитѣ дълбочини живѣятъ едни особени животинки, слѣпи, безцвѣтни, въ повечето случаи много дребни. Тѣзи животинки не излизатъ никога извънъ пещерата, понеже биха загинали отъ действието на слънчевитѣ лжчи. Отъ тѣхъ най-забележителенъ е свѣтломразецѣтъ, едно бледо-жълто бръмбарче, малко по-голѣмо отъ едра мравка, което